

Olympiakomitean puheenjohtaja Jan Vapaavuori
Olympiakomitean syyskokous
28.11.2023, Taitotalo, Helsinki

YLEISKATSAUS KULUNEeseen VUOTEEN

Meillä on takanamme vaiherikas vuosi, jossa liikunta- ja urheiluyhteisöä on mitattu monella tavalla. Eduskuntavaalit ja valmistautuminen liikunnan ja urheilun rahoituksen siirtymiseen rahapelituotoista budjettivaroihin aiheuttivat ja aiheuttavat edelleen suuren haasteen edunvalvontatyöllemme. Samaan aikaan kansainvälisen urheilupolitiikan kysymykset kuohuivat voimakkaampina kuin kenties koskaan aiemmin ja aiheuttivat runsaasti työtä kansainvälisen vaikuttamisen saralla. Lisäksi inflaatio ja kustannustason nousu aiheuttivat suuria paineita niin seuratoiminnalle kuin huippu-urheilullekin. Kun kaikkeen tähän vielä yhdistää suomalaisten rapistuvasta kunnosta ja terveydestä kertovat huolestuttavat luvut, voidaan sanoa, että takanamme on työntäyteinen vuosi, johon lukuisista haasteista huolimatta mahtui kuitenkin myös isoja onnistumisia.

Yksi merkittävä onnistuminen liittyy eduskuntavaalivaikuttamiseemme. Yhteiskunnallinen vaikuttaminen otti isoja askeleita eteenpäin, mistä konkreettisena osoituksena on tekstipuolella varsin hyvä hallitusohjelma, historiallinen Suomi liikkeelle -ohjelma rahoituksineen kuten myös se, että liikuntakysymykset löysivät ensimmäistä kertaa tiensä vaaliväittelyihin ja vaalikoneiden kysymyksiin. Haluan tässä yhteydessä kiittää koko liikuntayhteisöä onnistuneesta yhteisestä vaikuttamistyöstä. Oppi kevään aherruksesta on muutoinkin se, että yhtenäinen liikunta- ja urheiluyhteisö on vahva ja saa asioita aikaiseksi.

Onnistuimme vuoden aikana myös kääntämään luottamuksen Olympiakomiteaan sekä siihen liittyvän maineemme selvästi paremmalle tolalle. Tämä näkyy niin tehdyissä tutkimuksissa kuin vaikkapa suuressa kiinnostuksessa avautuneita työpaikkojamme kohtaan.

Onnistuimme myös kansainvälisessä vaikuttamistyössä. Yhteinen pohjoismainen rintamamme vaikutti osaltaan siihen, ettei kansainvälistä urheilumaailmaa ole juurikaan avattu venäläisille ja valkovenäläisille urheilijoille vahvoista vastakkaisista yrityksistä huolimatta.

Positiivista on sekin, että urheilu ja huippu-urheilu ja yhä suuremmissa määrin myös liike ja liikunta ovat keskeisiä jokapäiväisiä puheenaiheita julkisessa keskustelussa. Huippu-urheilumenestystämme meidän ei tarvitse hävetä: suomalaiset urheilijat ja joukkueet ovat tänä vuonna voittaneet yhteensä jo 270 MM- ja EM-mitalia.

EDUNVALVONTA JA LIKUNNALLINEN ELÄMÄNTAPA

Eduskuntavaalikampanjan aikana liikunta- ja urheiluyhteisö kutsui ehdokkaita allekirjoittamaan liikunnan ja urheilun manifestin, johon oli koottu toimenpiteitä liikkumisen, liikunnan ja urheilun

edistämiseksi. Liikuntaehdokkaaksi ilmoitettiin lähes 400 eduskuntavaaliehdokasta laajasti eri puolueista ja eri vaalipiireistä. Vaaleissa liikuntapuolue nousi eduskunnan suurimmaksi puolueeksi, sillä peräti 63 liikuntaehdokasta valittiin kansanedustajaksi.

Suomen tulevaisuuden kannalta on keskeistä, että meillä on paljon päättäjiä, jotka ymmärtävät liikunnan ja urheilun merkityksen yhteiskunnallemme. Toivon, että nämä kansanedustajiksi valitut liikuntaehdokkaat sekä koko eduskunta edistävät aktiivisesti liikuntaa ja urheilua sekä ratkovat liikkumattomuuden ja toimintakyvyn kriisiä kaikilla hallinnonaloilla. Voin kokemuksesta sanoa, että eduskunnassa on ennenkin ollut iso määrä liikunnasta ja urheilusta innostuneita edustajia, mutta heidän järjestäytymisessään tarpeen tullen ihan oikeasti puolustamaan liikunnan asemaa yhteiskunnassa on useimmiten ollut paljonkin toivomisen varaa. Tehtävämme on nyt varmistaa, että Arkadianmäen tuki asiallemme on todellista ja vaikuttavaa.

Liikkeen ja liikunnallisen elämäntavan rooli on nostettu hallitusohjelmassa suuremmaksi kuin koskaan aiemmin. Suomi Liikkeelle -ohjelma sekä sen lukuisat toimenpiteet ovat erinomainen askel liikkeen lisäämiseksi. Kirjauksista on nähtävissä paljon potentiaalia siihen, että liikkumattomuuden torjunnassa mennään aidosti eteenpäin. Aika näyttää ja toimeenpano on ratkaisevassa roolissa siinä, saadaanko suomalaisten toimintakyky nousuun. Tie on pitkä ja vaatii työtä hallituksen ohella kaikilta muiltakin keskeisiltä yhteiskunnallisilta vaikuttajilta.

Samalla kun liikkumattomuuden kriisiä ryhdytään historiallisesti ratkomaan, liikunnan ja urheilun rahoituksen yllä on kuitenkin suuria tummia pilviä. On paikallaan muistuttaa päättäjiä siitä, että rahapelitoiminnan uuden rahoitusmallin valmistelun yhteydessä eduskuntapuolueet linjasivat, että aiemmin rahapeliuotoilla rahoitettujen toimintojen rahoitustaso säilyisi lähes ennallaan vuosina 2024–2026, mutta nyt tästä parlamentaarisesta sovusta ollaan lipeämässä. Hallitusohjelman linjaukset opetus- ja kulttuuriministeriön valtionavustuksien leikkauksista varsinkin vaalikauden lopulla eivät ole missään suhteessa muiden hyvinvointimme vaikuttavien hallinnonalojen leikkauksiin, eivätkä liikunnan rooliin ja merkitykseen kansakunnallemme. Suunnitelmiin on yksinkertaisesti saatava muutos ja mitä pikemmin, sen parempi.

Leikkaukset heikentävät järjestöjen mahdollisuutta tukea hallituksen tavoitetta lisätä liikkumista. Lisäksi ne vaikuttavat suoraan kahteen muuhun päätehtävämme eli seuratoimintaan ja huippu-urheiluun. Valtion rahoitus on keskeistä sille, että liikuntajärjestöt, kuten lajiliitot, voivat tukea työssään urheiluseuroja ja hoitaa tehokkaasti esimerkiksi jäsenpalveluja, koulutuksia, seurojen yhteisiä työkaluja, kilpailujärjestelmiä ja maajoukkue-toimintaa. Lisäksi leikkaukset uhkaavat haitata esimerkiksi järjestöjen vastuullisuustyötä ja kansainvälistä yhteistyötä aikana, jolloin näitä pitäisi päin vastoin tehdä enemmän.

On ymmärrettävää, että tiukentuvassa valtion taloudellisessa tilanteessa myös liikunnan ja urheilun toimialan tulee olla jollain tavalla mukana säästötalkoissa. Päättäjien on kuitenkin tärkeä tiedostaa, että liikkumiseen ja liikuntaan kohdistuvat leikkaukset tulisivat aiheuttamaan mittavaa vahinkoa. Eikä pelkästään liikunnalle ja urheilulle, vaan suomalaisten fyysiselle ja henkiselle hyvinvoinnille sekä koko yhteiskunnan toimintakyvylle. Tietäen liikunnan valtavan yhteiskunnallisen vaikutuksen monille aikamme keskeisille huolenaiheille kuten esimerkiksi työkyvylle, kriisinkestävyydelle, maanpuolustukselle, syrjäytymiselle ja mielenterveydelle, on itse asiassa erittäin huono ajatus leikata liikkumisesta ja liikunnasta.

Olemme kiitollisia saamistamme valtionavustuksista, ja ylpeitä siitä, että pystymme niiden vastineeksi tuottamaan tähän yhteiskuntaan valtavasti hyvinvointia ja muuta lisäarvoa. Voisimme tässä työssä silti onnistua paljon paremminkin. Rahoituksemme ennakoitavuuden parantaminen ja toimintamme autonomian lisääminen liian yksityiskohtaista valtiollista ohjausta vähentämällä kuuluvat niihin keinoihin, joilla valtiovalta voisi meitä tässä tukea. Valtio voisi osaltaan myös parantaa edellytyksiä sille, että liikuntayhteisö voisi itse kerätä rahoitusta enemmän muualta. Olympiakomitea on esittänyt lahjoittamisen verovähennysoikeuden laajentamista liikuntaan ja urheiluun, mikä olisi juuri nyt tärkeä kädenojennus ja auttaisi eteenpäin varainhankinnan kehittämisessä.

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö haastoi suomalaiset osallistumaan liikkumishaasteeseen syksyn aikana. Jaamme presidentin huolen suomalaisten toimintakyvystä. Vastauksena haasteeseen käynnistämme Suomi – toimintakykyinen maa ja kansa -konseptin yhdessä työmarkkinakeskusjärjestöjen, Kuntaliiton, YLEn ja muiden isojen yhteiskunnallisten toimijoiden kanssa.

Olympiakomitea kutsuu mukaan kaikki jäsenjärjestöt tekemään oman lupauksensa toimintakykyisemmän Suomen puolesta. Näiden lupausten vauhdittamana Toimintakykyinen maa ja kansa -konsepti lanseerataan Urheilugaalassa ensi tammikuussa. Liikuntayhteisöllä on nyt erinomainen paikka toimia suunnannäyttäjänä. Tarkoituksena on rakentaa muutosta yli hallituskausien ja yli vuosikymmenten. Haluamme rakentaa konseptista koko kansakunnan yhteisen ilmiön, jolla saadaan aikaan käänös suomalaisten liikkumisessa.

Lupaukset ja teot tehdään näkyväksi Suomi – toimintakykyinen maa ja kansa -tunnuksen avulla. Toivomme, että otatte tunnuksen käyttöön. Tällä tehdään näkyväksi myös teidän liikkeen lisäämiseksi tekemänne työtä. Yhdessä teemme tunnuksesta Joutsenmerkin tai avainlipun kaltaisen eri toimijoita yhdistävän merkin.

Monia muitakin hankkeita ja suunnitelmia on vireillä liikkeen ja liikunnallisen elämäntavan edistämiseksi maassamme. Olen näistä kovin iloinen, enkä jaksakaan vaivautua siitä, että edelleen on tahoja, jotka tekevät myyräntyötä tämän strategisen valintamme kyseenalaistamisen merkeissä. Haluan tässä kuitenkin vielä lyhyesti kerrata ajattelutapamme olennaisen sisällön.

Meillä oli vielä kymmenkunta vuotta sitten useita liikunnan kattojärjestöjä, joilla oli keskenään erilaisia tehtäviä. Järjestöt on kuitenkin meidän omilla päätöksillämme aikanaan yhdistetty, jolloin myös tehtävät yhdistyivät. Tämä on Olympiakomitean sääntöihinkin kirjattu jo vuosia sitten.

Toiseksi liikkumattomuus on ylivoimaisesti merkittävin liikuntaan liittyvä yhteiskunnallinen ongelma ajassamme. Meillä on yksinkertaisesti velvollisuus ainoana liikunnan ja urheilun kattojärjestönä ottaa vastuuta tämän ongelman lievittämisessä tilanteessa, jossa toista vaihtoehtoa riittävän vaikuttavaa toimijaa ei edes ole olemassa.

Kärkivalintamme liikkeen ja liikunnallisen elämäntavan edistämisen, seuratoiminnan elinvoimaisuuden ja menestyksekkään huippu-urheilun edistämässä tukevat myös elimellisesti toisiaan, jopa siten että toimintamme yhteiskunnallisesti kiinnostavimman kysymyksen eli lasten ja nuorten liikkeen vähäisyyden parissa antaa meille yhteiskunnallista painoarvoa ja jalansijaa valvoa etuamme myös muiden tehtävien osalta. Liikunnalla ja urheilulla on omaa itseisarvoa, mutta

tehtävämme on myös rakentaa parempaa maailmaa. Me emme ole muusta yhteiskunnasta irrallinen saareke, vaan maan suurin kansanliike, joka hengittää samaa happea muun yhteiskunnan kanssa ja pyrkii toiminnallaan hakemaan ratkaisuja aikamme isoihin kysymyksiin. Samalla se luo tilaa ja oikeutusta ja jatkossa mahdollisesti jopa resursseja muun muassa huippu-urheilun edistämiselle.

Olemme useassa eri yhteydessä ja viimeksi pari vuotta sitten strategiaamme päivittäessämme linjanneet selkeästi tahtotilastamme. Liikunnan ja urheilun optimaalisen järjestörakenteen osalta voi periaatetasolla perustellusti olla montaakin mieltä, mutta niiden jatkuva vtvominen vie väistämättä huomion pois todellisista sisällöistä.

SEURATOIMINTA JA JÄSENPALVELUT

Olympiakomitean jäsenkyselyn perusteella jäsenistö toivoo erityisesti, että Olympiakomitea vaikuttaa laajan liikuntakulttuurin puolesta sekä edistää vastuullista toimintaa. Näissä teemoissa urheiluyhteisön yhteinen vastuullisuusohjelma on keskeinen työkalu. On tärkeää, että teemme painokkaasti työtä uuden, vastuullisemman ja paremman liikunta- ja urheilukulttuurin puolesta, vaikka se on haastavaa ja välillä kipeääkin. Se vaatii ajattelu- ja toimintatapojen muutosta ja jatkuvaa keskustelua arvoistamme. Tässäkin on muuten kyse liikunta- ja urheiluyhteisöä laajemmasta yhteiskunnallisesta murroksesta, josta emme voi itseämme eristää, vaan meidän pitää osoittaa pystyvämme elämään ajassa ja uudistumaan sen mukaisesti.

Liikunnassa ja urheilussa on kuluneena vuonna noussut esiin useita yhteisen vastuullisuusohjelmamme vastaisia tekoja ja toimintatapoja. Kaikki nämä tapaukset ja kaikki epäilyt tulee ottaa vakavasti ja tutkia huolellisesti yhteisten prosessiemme avulla. Osaksi näitä prosesseja olemme luoneet vuoden alusta toimineen urheilun vakavien eettisten rikkomusten kurinpitoelimen, joka osaltaan osoittaa, että haluamme tehdä enemmän kuin mitä juridiikka edellyttää kaikkien epäasiallisuuksien selvittämisessä. Se, että tapauksia nousee esiin, ei osoita, että urheilu olisi menossa huonompaan suuntaan. Se voi myös osoittaa, että olemme menossa parempaan suuntaan, emmekä epäröi tutkia ja selvittää asioita silloinkaan, kun ne osuvat kipeällä tavalla meihin itseemme. Tähän työhön toivotan kaikille voimia ja rohkeutta myös jatkossa. Kritiikkiä tulee jatkossakin, se voi osua melkein keneen tahansa ja se voi tuntua epärealistilta, mutta se voi silti olla välttämätöntä toivotun muutoksen aikaansaamiseksi.

Muitakin muutoksia tarvitaan. Seuratoimintamme on monella tapaa aivan erinomaisen hieno luomus, mutta sillä on silti merkittävä sisäinen heikkous: keskimääräinen lopettamisikä seuratoiminnasta on aivan liian alhainen. Vaikka seuratoiminta siis edelleen vetää järkyttävän hyvällä tavalla lapsia puoleensa, tämä ilmiö ei ole riittävän pitkäikäinen. Alhainen lopettamisikä on iso ongelma kaikkien kärkitavoitteidemme tulokulmasta. Se aikaansaa ja syventää liikkumattomuutta, heikentää seurojen elinvoimaa ja syö huippu-urheilupotentiaaliamme.

Ongelma pitää ottaa tosissaan. Voivottelu ja kauhistelu ei enää riitä. Alhaisen lopettamisiän keskeiset tekijät tulisi huolellisesti analysoida ja aiheeseen hakea toimivia ratkaisuja. Helppoa tämä ei tule olemaan, ja ajaudumme väistämättä kipeiden aiheiden kuten lajikateuden, liian aikaisen ja vahvan kilpailullisuuden ja osin itse aiheutetun liian kalliin harrastamisen syövereihin, mutta sinne täytyy kertakaikkiaan uskaltaa sukeltaa. Tämä meidän tulisi tehdä koordinoitusti, yhdessä ja

päätäväisesti. Johtaminen on aina muutoksen johtamista, eikä se koskaan voi rajoittua vain helppojen ratkaisujen etsimiseen.

Puhuin aiemmin julkisen rahoituksen haasteistamme. Kohtuuttomuudet tällä saralla on saatava torjuttua. Meidän on silti kaikkien hyvä varautua tiukempiin aikoihin tältä osin. Tämä korostaa oman rahoituksemme kasvattamisen tärkeyttä, niin Olympiakomiteassa kuin käytännössä kaikissa sen jäsenjärjestöissä. Tämä on alue, jossa emme Olympiakomiteassa ole onnistuneet kovinkaan hyvin ja meidän on pystyttävä parantamaan juoksuamme jatkossa. Pidän itse tätä koko organisaatiomme keskeisimpänä haasteena alkavana vuonna. Tiedän, että useissa jäsenjärjestöissä kipuillaan saman teeman ympärillä.

Tulopuolen lisäksi meidän on hyvä löytää yhteisiä ratkaisuja menopuolellemme osalta. Monia yhteisiä toimia tosin kannattaisi harkita, vaikka tiukka talous ei siihen pakottaisikaan. Jäsenjärjestöjen yhteisen toiminnan kehittämiseksi laitamme tähän liittyen lähiaikoina yhteisiä palveluita koskevan selvityksen liikkeelle yhdessä kumppanimme Deloitteen kanssa. Tavoitteenamme on yhä paremmin hallinnoitu jäsenyhteisö, jossa palvelut kohtaavat tarpeet ja toimivat tehokkaasti niin digitaalisina palveluina kuin ihmisten välisenä vuorovaikutuksenakin. Selvityksessä tullaan pureutumaan niin kustannustehokkuutta edistäviin mahdollisiin yhteisiin palveluihin ja toimintoihin, osaamisen kehittämiseen kuin johtamisrakenteiden kehittämiseen. Työtä tehdään avoimesti, läpinäkyvästi ja osallistavasti. Prosessi rakennetaan siten, että kaikki pääsevät osallistumaan. Yhdessä paremmin tekemisessä on voimavaramme vaikeampinakin aikoina.

Haluan tässä yhteydessä kiittää myös omasta ja toimitusjohtaja Susiluodon puolesta niistä erinomaisista keskusteluista, joita kevään ja syksyn pj-/tj-kierroksen aikana saimme kanssanne käydä, samoin kun kaikesta rakentavasta palautteesta. Kävimme läpi kaikki Olympiakomitean jäsenjärjestöt ja ainakin me opimme paljon.

HUIPPU-URHEILU

Tänäkin vuonna on käynyt selväksi, että suomalaiset janoavat huippu-urheilumenestystä ja haluavat seurata urheilijoita. Huippu-urheilulähetykset ovat vuodesta toiseen vuoden katsotuimpia televisio-ohjelmia, ja esimerkiksi Wilma Murron seiväs finaalia MM-Budapestissa seurasi yli 2 miljoonaa tv-katselijaa.

Tuleva vuosi on Pariisin olympiakisojen takia taas erityisen tärkeä ja myös erityisen näkyvä vuosi huippu-urheilun kannalta. Keskeinen tavoitteemme maailman myllerryksessä on pyrkiä takaamaan urheilijoille ja heidän tiemeilleen rauha valmistautua omiin suorituksiinsa. Kaikki se työ, jota teemme esimerkiksi Venäjän osallistumiskysymyksiä ratkomiseksi järjestötasolla ja valtioiden välillä tai kaikenlaisen kiusaamisen kitkemiseksi, tähtää juuri tähän.

Samalla on selvää, että vanhoilla toimintatavoilla emme enää voi jatkaa. Maailma muuttuu ja kilpailu kovenee käsittämättömän kovaa vauhtia. Samaan aikaan väestörakenteemme muuttuu vanhemmaksi ja pienentyvät ikäluokat liikkuvat vähemmän ja ovat lähtökohtaisesti huonommassa kunnossa kuin aiemmin.

Suomalainen yhteiskunta on monien muutosten kautta ajautumassa tilanteeseen, jossa yhä pienemmät ja yhä huonokuntoisemmat ikäluokat jakaantuvat yhä useampaan lajiin, ja kohtaavat maailmalla yhä kovemman kilpailuympäristön.

Viimeisimmissä talviolympialaisissa Pekingissä 2022 mukana oli peräti 91 maata, joista mitaleille ylsi 29. Kesäolympialaisissa on nykyään mukana yli 200 maata, joista lähes 100 ylittää mitaleille. Tämä kertoo siitä, että huippu-urheilumenestykseen pyritään ja satsataan joka puolella maailmaa, ja että kilpailu on kiristynyt merkittävästi muutamassa vuosikymmenessä.

Tässä kilpailussa reilun viisi miljoonan ihmisen kansakunta voi pärjätä ainoastaan, jos teemme yhteistyötä ja pelaamme sitä kuuluisaa "meidän peliä". Meillä ei ole varaa siihen, että pidämme mustasukkaisesti kiinni lahjakkuuksista omassa lajissamme, vaikka näemme että heillä olisi vielä paremmat menestysmahdollisuudet jossain muussa lajissa – tai laajemman lajikokemuksen jälkeen paremmat mahdollisuudet omassakin lajissaan. Meidän on jaettava osaamista ja tietoa ja altistettava omat näkemyksemme muiden arvioitavaksi. Meidän on kuunneltava, keskusteltava ja opittava. Ja tähän työhön tarvitaan mukaan kaikki: niin ministeriö kuin järjestöt ja akatemit ja valmennuskeskukset, tutkijat ja tutkimuslaitokset kuin seuratkkin.

Meidän pitäisi oppia käymään tätä keskustelua rakentavammin, mutta kuitenkin vakavissaan. Liian repivä keskustelu johtaa hylkimisreaktioihin ja omiin juoksuhautoihin jämähtämiseen. Keskustelun ja esitettyjen näkemysten pitäisi kuitenkin olla riittävän painokkaita tullakseen kuulluiksi. Järjestelmän pitäisi olla sellainen, että parhaalla argumentilla on mahdollisuus tulla hyväksytyksi tuli se keneltä tahansa, mutta vieläpä sillä tavalla, että sen laaja-alaiseen hyväksymiseen ja omaksumiseen jää tilaa.

Nousevat kustannukset ovat iso haaste myös huippu-urheilun puolella. Ne asettavat niin monet liitot, seurakkin vanhemmatkin yhä useammin tilanteisiin, joissa nuoria lupauksia ei ole enää varaa tukea tarvittavalla tavalla ja vaarantavat monessa lajissa jopa perinteisen maajoukkue toiminnan jatkamista. Huippu-urheilun tuki on Suomessa keskeisiin kilpailijoihimme nähden vaatimatonta, eikä siitä saisi enää leikata. Vain harva asia yhdistää suomalaisia samalla tavoin kuin urheilu. Tv-katsojalukujen ja kyselytutkimusten valossa Suomen kansalta on saatu vahva mandaatti kehittää uutta, menestyvää suomalaista huippu-urheilukulttuuria. Näin ollen päättäjienkään ei tarvitsisi pelätä huippu-urheilumyönteisiä päätöksiä.

Erityisen tärkeää on samalla panostaa riittävästi tulevaisuuden kilpailuetua luovaan innovaatiotoimintaan myös huippu-urheilun piirissä. Huippu-urheilun tuleekin päästä osalliseksi hallitusohjelman TKI-kirjauksista.

Nykyinen huippu-urheilun strategiakausi päättyy ensi syksynä Pariisin olympialaisiin ja paralympialaisiin. Tässä yhteydessä onkin syytä avata keskustelu siitä, mitä on moderni suomalainen huippu-urheilu tulevaisuudessa. Mitä ovat huippu-urheilun tavoitteet, mittarit ja arviointi jatkossa. Onko osaamisemme riittävällä tasolla ja miltä osin se vaatii panostusta? Millä tavoin voimme jouduttaa käynnissä olevaa valmennusfilosofian uudistumista kokonaisvaltaisempaan ja ihmislähtöisempään suuntaan?

Tässä keskustelussa meidän pitää tarkastella niin rakennetta, strategiaa kuin resurssejakin ennakkoluulottomalla tavalla. Kaiken olemassaolo, tarkoitus ja rooli tulee voida kyseenalaistaa, ja

myös Olympiakomitean ja sen HU-yksikön roolia ja työtä on syytä arvioida uuden toimintatavan valossa. Silti mitään sellaista, joka toimii hyvin, ei pidä rikkoa. Pitkäjänteisyydessäkin on etunsa. Muutos pelkän muuttamisen ilosta ei tuota kestäväää ja hyvää lopputulosta.

Haastan teidät kaikki pohtimaan: Mitä on moderni suomalainen huippu-urheilukulttuuri? Mitä on menestys ja millaista huippu-urheilumenestystä haluamme saavuttaa? Miten arvotamme olympiamitalien määrää suhteessa laaja-alaisemman lajikirjon menestykseen? Ja mikä on se rakenne, strategia ja resursointi, joilla tavoitteet parhaiten saavutetaan. Samalla haastan teidät kaikki miettimään sitä laajemmin kuin pelkästään omasta näkökulmastanne? Mikä on se yhteinen suurempi hyvä, jota tavoittelemme?

RULLAAVA STRATEGIA

Olympiakomitea on perinteisesti suunnitellut toimintaansa yhden olympiadin mittaisissa strategiakausissa. Nyt alkamassa on nykyisen strategiakauden viimeinen vuosi. Nopeasti muuttuvassa maailmassa tarvitaan kuitenkin joustavampia välineitä. Yhteiskunnan, teknologian ja urheilun trendit ja muutosvoimat liikkuvat niin vauhdikkaasti, että reagointia on kyettävä tekemään nopeasti ja ketterästi. Tästä syystä syyskokouksen asialistalla on tänään esitys siirtymisestä rullaavaan strategiaan. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, ettei strategiaa uudisteta aina neljän vuoden välein, vaan aina tarvittaessa, jolloin uudistukset voivat kerrallaan olla pienempiä ja kohdistua vain johonkin tai joihinkin strategian kohtaan. Hallituksen piirissä käytyjen keskustelujen pohjalta yksi skenaario on se, että strategian kärkivalinnat voisivat olla yksittäisiä hallituskausia pysyvämpiä, mutta tämä ei estä strategian päivittämistä muilta osin hieman useamminkin.

LOPETUS

Aivan muutamien viikkojen päässä meitä odottaa vuosi 2024. Kyseessä on olympiavuosi, joka määrittää taas suuntaa suomalaisen huippu-urheilun tulevaisuudelle. Kyseessä on myös vuosi, jonka aikana meidän on vaikuttavin keinoin pystyttävä vastaamaan liikkumattomuuden haasteeseen ja uudistettava seuratoimintaa sen elinvoimaisuuden turvaamiseksi. Ja taisteltava liikunnan ja urheilun rahoituksen puolesta.

Haluan kiittää toimitusjohtaja Taina Susiluotoa ja hänen joukkojaan sitoutuneesta työstä, jolla sisäiset johtamisrakenteemme ja -käytäntömme on saatettu aikamme vaatimalle tasolle, jolla luottamusta Olympiakomiteaan on saatu kokonaisvaltaisesti parannettua, ja jolla äänemme yhteiskunnassa on saatu isommaksi ja vaikuttavammaksi. Vuoden päästä tähän aikaan toivon voivani kiittää heitä – ja meitä kaikkia - aidosti vaikuttavan toimintakykyohjelman käynnistymisestä, oman valtiovallasta riippumattoman rahoituksemme positiivisesta kehittämisestä, keskimääräisen lopettamisiän noususta seuratoiminnassamme sekä koko liikuntayhteisöä tukevien yhteisten palveluiden aikaansaamisesta. Ja tietty toivon, että voisimme yhdessä nostaa maljan hyväälle menestykselle Pariisin olympialaisissa ja lukuisissa muissa vuoden huippu-urheilun keskeisissä mittelöissä.

Haluan kiittää kuluneesta vuodesta myös jäsenjärjestöjämme, yhteistyökumppaneitamme, opetus- ja kulttuuriministeriötä ja ennen kaikkea kaikkia urheilijoita, valmentajia ja seuroja ympäri Suomen maan.

Liikunta ja urheilu ovat positiivisia asioita ja tuottavat ihmisille iloa muutoin matalavireisessä maailmantilanteessa. Satojen tuhansien suomalaisten ilo, into ja intohimo kantavat meidänkin verkostoamme ja siksi kaikkien on tärkeää muistaa oma vastuunsa siinä ja toimia toisia kunnioittavasti ja vastuullisesti arjessa. Meidän kanssa halutaan tehdä yhdessä asioita ja se on hieno asia, joten ollaan sen arvoisia. Yhdessä me olemme Suomen suurin kansanliike ja tuotamme liikunnasta ja urheilusta elinvoimaa Suomeen.